

Hogyan beszélünk

Mit és hogyan nézünk?

A számbavehetelen lehetőségek nem csupán a szubjektív alany, hanem a tekintet beidegződései által csökkennek közhellyé. Másként látni hasonlóan nehéz mint emlékezni, számbavehető, hogy mik szükségesek az átélt és elgondolt események közötti összefüggések felidézésére.

Feltételek nélküli figyelem a műelemzés sikerének titka, nem tudhatjuk szemlélődésünk elején, hogy ugyanarról ugyanazt gondoljuk, gondolhatjuk e a végén. Persze a kép nivóját nem más képekkel való hasonlósága vagy különbsége dönti el, hiszen az nem referencia, hanem a szükségszerű alkotómunka árulkodó története vagyis a számbavehető problematika és az, hogy annak a megoldása mennyire beszédes.

Újra megfogalmazva: képesek vagyunk e felkelteni saját érdeklődésünket egy mű iránt annak reményében hogy később másként és viszont visszaigazolva lássuk igényeinket, a jelentést.

Elvárásainkat viszont figyelmünkkel fogalmazzuk.

Az említett remény kitölti idomet a kiállítóterekben, zavarba vagyok ha nem élhető át az esély sehogy,

ha valami csak annyi amennyi. Kérdés, hogy szemlélődésem mennyire szórakoztató de ha nincs precedens nem tudok empatikus lenni. Relytélymániámat gyanakvásom tartja össze.

A ma kiállított festmény Révész L.L. műve, Időutazás 5. "Sperlongai kereszt" c. műve.

Mit tud ez a festmény és mi által? A címadó tárgyat a kép jobb szélén találjuk a kép majd harmadát foglalja el, a másik oldalon egy kapusorozatot látunk teremről teremre elsötétetni, véget érni. A kép két részre van vágva, a kereszt háttere viszonylag világos, valamilyen mintát foglal magába, mely talán viasszal készült, a sirkápolna falai a távolban sötétségbe vesznek. Gyanú van természetesen, hogy a régies antik hatás csak imitáció, elfedné a kép alatt felismerhető másik "képet" is, korhúsége inkább a bevett festői allűrök elkerülésére tett tudatos kísérlet, netalán a leképezés közben elszenvedett alternatíva, a modell, táj adta lehetőségek csorbája.

Elfogadhatjuk, hogy a felület is téma, ha a nagy zöldes barnás falak és talaj elnyerné bizalmunkat vagyis meggyozne elkerülhetetlen és egyedi voltáról, azonban a megkinzítás eszközei, a két helyszín elhelyezkedése, pontossága, a kamrába való tökéletes betekintés, a bejárat elé helyezett kö, a szemből megörökített kereszt, előzetes konstrukciót, tervezettséget feltételez tehát valamilyen tanulmányt, előkészületet.

A szereplo nélküli kép másik figyelmet is kíván a jól elhatárolt felületektől távol, különleges egyszeri jelenetben lehetünk, ahol kevés idő jutott a megörökítésre, nem kapkodást és elnagyoltságot, hanem fontossági sorrendet látok az ábrázoltakban. Olyan helyen olyan időt, ahol csak erre volt és van lehetőség, a legfontosabbak pontos

számbavételére. Egyszeri, de mesterséges szituációt amelyet bár a művész teremtett vagy hozott létre, de maga is csak rövid, a lefestés idejéig. Dokumentált időutazás, csak az a baj, hogy tökéletes. Mondják, az időutazás azért nem lesz soha lehetséges mert hatásait a jelenben is érzékelnünk kéne. Olvasatomban azonban nem is egy Utat látunk, hanem kettőt, egymás mellé sodrodott, egybejátszó pillanatok egy kereson át. A megszerkesztett jelenet szereplője az aki utazik ot nem látjuk. Révész László utazásai során készítette ezeket a felvételeket, majd itthon festette oket egybe, felvételeihez Kodak Antikot használt, a papirképeket beszkennele, grafikai szoftverekkel effekteket rakott rájuk

Tehát van megszerkesztett jelenet és van szereplo is, de hol? De mit találnánk egy leltár alkalmával a puszta felsoroláson kívül? A szimbolikus sugallatok nem vezetnek be az etruszk sirkápolnába, nem fejtik meg a történet és szereplő hiányát. A sperlongai kereszt nem különleges kereszt, olszországban ilyet találhatunk az utak mentén

Bodó Sándor